

mindelige Opgaver, og man er altsaa sikret imod, at Staten kan komme til at yde Understøttelse til strejkende eller udelukkede Arbejdere, hvad Forslagsstillerne ikke have tilsigtet. Den Tanke, at kunne blive i Stand til ved Hjælp af Understøttelse til arbejdsløse at holde disse fri fra at søge offentlig Hjælp, Fattighjælp, har beskæftiget Arbejderne gennem en hel Række af Aar, og der er gjort ret stærke og kraftige Forsøg fra Arbejdernes Side i flere forskellige Fag paa at løse denne Opgave. I nogle enkelte har man ved at paalægge sig selv overordentlig store Ofre været i Stand til at hidskaffe en delvis Løsning. I den sidste halve Snes Aar er det gaaet nogenlunde med dette Spørgsmaal, fordi den Arbejdsløshed, der fremkaldes ved Forretningsstandsning og som omfatter et større Antal, har været mindre paa Grund af de forholdsvis gunstige Konjunkturer, vi have haft; men det er jo ganske sikkert, at naar man vil bidrage noget til at fjerne de ulykkelige Virkninger af uheldige Tilstande, skal man helst gøre det, medens der endnu ikke er Brug eller saa stærk Brug for de Midler, man skal bringe i Anvendelse for at kunne staa rustet, naar den Tid indtræder, da det bliver nødvendigt at benytte sig af disse Midler. Derfor er det ganske naturligt, at man i en Periode som denne beskæftiger sig med dette Spørgsmaal om, hvorledes man kunde blive i Stand til at understøtte dem, der uden egen Skyld blive arbejdsløse og blive ude af Stand til at ernære sig selv og deres Familie. Der er Grund til at tro, at vi ikke i overdreven lang Tid ville kunne vente at have saa gunstige Konjunkturer, som vi have haft i de forløbne Aar, og der er desværre Grund til at tro, at vi allerede kunne faa dette at mærke i indeværende Vinter. Det er slet ikke utænkeligt, at Virkningen af Lockouten kan blive den, at et langt større Antal i den kommende Vinter vil blive arbejdsløs, end Tilfældet ellers vilde have været, og der er derfor Grund til at tage under Overvejelse, saaledes som dette Forslag foreslaar, at skaffe Midler til at holde de Folk, som paa denne Maade uden egen Skyld komme i Nød, borte fra Fattigvæsenet. Ogsaa med Hensyn til dette Forslag

kan jeg henvise til, hvad jeg tidligere har sagt til Begrundelse deraf, og jeg skal derfor med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Forslaget til Fremme.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alberti: Jeg tillader mig at foreslåa dette Lovforslag henvist til det Udvalg, der besluttedes nedsat angaaende den foregaaende Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Bagerier.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2533—36.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*J. Jensen* [Kjøbenhavns 10de Valgkreds]): Dette Forslag om Arbejde i Bagerier blev, som jeg bemærkede, da jeg havde den Ære at forelægge det, vedtaget ved 3dje Behandling i Fjor her i Tinget; det kom ikke til Forhandling i Landstinget, og Forslagsstillerne Hensigt med at fremsætte Forslaget her igen er altsaa denne, at give det andet Ting Lejlighed til at udtale sig om det. Dette Forslag har været behandlet her gennem 4 Aar i Rigsdagen og har faaet den Form, det har, ved Tilslutning fra alle Sider i det Udvalg, som har haft Sagen til Behandling, og jeg haaber, at det vil være saa meget lettere at behandle dette Forslag hurtigt, som den højtærede Indenrigsminister i sin Tid som Medlem af dette Ting og det Udvalg, som behandlede